

ESPI GROS

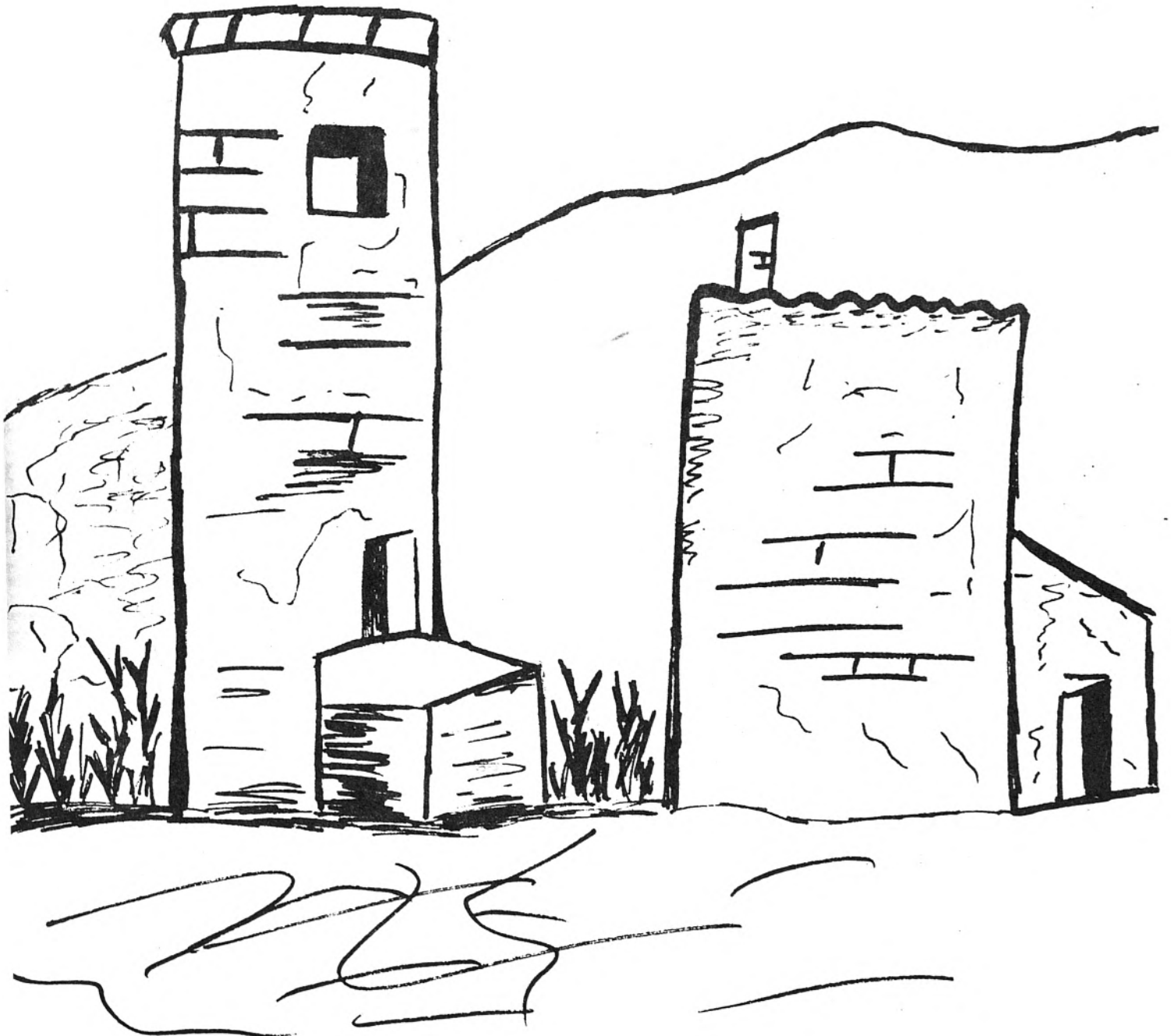
PRENSA
CADA

BUTLLETÍ INFORMATIU n.º II any: II LLORET DE V.A.

II ÈPOCA

Dipòsit Legal P.M. 623-79

OCTUBRE 1980

EDITORIAL

Una vegada més ens trobem amb la revista ES PI GROS dins les mans, on la il·lusió i l'esforç de tot un poble fa que segueixi amb vida i prengui forma cada mes. La intenció bàsica de la Revista és fer arribar a TOTS les noves i notícies de més interès i actualitat, destacant sempre la personalitat del nostre poble i intentant que col·labori tots aquells que ho vulguin. Fins ara s'havia publicat que Es Pi Gros és de tots però encara pareixia que la major part dels lectors no s'havien animat a deixar el seu granet d'arena... La revista, frístement, seguia dins un número ~~estàtic~~ i idèntic de firmes cada mes

En aquesta Revista pareix que això ha canviat un poc i podem veure com alguns articles i col·laboracions tenen altres protagonistes que, sens dubte, enriqueixen i donen un caire més ampli a la Nostra Revista.

Estam agraïts i esperem que, poc a poc, a la Revista es reflectin els pensaments i els desitjos de tots els que abans no s'animaven a escriure...

COL·LABOREN EN AQUESTA EDICIÓ:

Es Forn de SA PLAÇA

Es Forn NOU

Comestibles JAUME

Comestibles CATALINA MUNAR

Comestibles CA'N DAVIU

Comestibles FERRER

BANCO DE BILBAO

BANCA MARCH

Bar CA NA PERICA

Bar CA'N PUXET

Bar ES POU

8'ESTANC

MERCERIA JESUS

Foto-Cinema SET-ART. C/ Major, 14 Sineu

LA PRIMAVERA. Tenda de Robes

Piensos SAN ISIDRO

Piensos HENS. Distribuïdor: Miquel Coll

FARMACIA. Ldo. Gaspar Llopis

TOCINERIA Andrés Pol

TALLER MECANICO Rafael Gelabert Ferriol

C/ Zornoza, 9 Sineu

Tlf. 52 08 44

SUMARI

EDITORIAL.....	2
NOTICIARI.....	3
Parròquia.....	3
Ajuntament.....	3
LOCAL.....	4
Parròquia.....	4
U.D. Lloret.....	5
Cambra Agrària.....	8
RACÓ PER A LA POESIA, per C.B.B..	10
RACÓ PER A LA LECTURA, per C.B.B.	10
ESPAI OBERT.....	10
LA HIGUBRA, per Mn. Llorenç Vancell.....	11
COL·LABORACIONS.....	12
El Còmic, per C.B.B.....	12
El Nostre Entorn, per Llevant, Ponent i Mitjorn.....	13
Diàlegs dins l'Ombra del NO-RES (III) per Felip Munar.....	13
Una de Promeses, per Mateu.....	14
Cal Anar Vius, per Pau Bibiloni..	16
EXCLUSIVA: Com Atravessà l'Atlàntic en Geroni Brines (VIII).	16
QUÈ TAL!!!, per Tres Xirimoies....	17
QUARTA SETMANA DE CINEMA HISTÒRIC.	17
PAGINA D'HUMOR, per Mateu Fiol....	18

BUTLLETÍ INFORMATIU	
C/ La Fuente. 2	
Nº 11 OCTUBRE 1980	
Director: Pau Bibiloni Jaume	
COL·LABORADORS:	Joan Jaume Ramis. Joan Jaume Beltrán. Mateu Fiol Miquel Mulet, Antoni Niell Tomeu Picornell, Andreu Ramis. Felip Munar. Llorenç Vallcaneras. Llorenç Coll. Miquel Coll. Sebastia Amengual, Joana Bibiloni, C.B.B. R.M. Mn. Llorenç Vancell.

NOTICIARI

Parròquia

BATIAMENTS

Dia 31 d'Agost:

-Jordi Francesc Gelabert Martorell
fill de Martí i Antònia
Va néixer dia 26 de Juliol

Dia 28 de Setembre:

-Josep Lluís Fontirroig González
fill de Josep i Mercedes
Va néixer dia 24 de Juny

ENHORABONA!!!

MATRIMONI

Dia 30 d'Agost:

Antoni Bennàssar Aguiló i
Marcia Gelabert Silva

FELICITATS!!!

DEFUNCIÓ

Dia 15 de Setembre:

Catalina Gelabert Miralles

DESCANSI EN PAU

Ajuntament

El passat 5 de Setembre es va celebrar el Ple Ordinari de la Corporació corresponent a l'ementat mes.

L'ordre del dia fou el següent:

1. Lectura i aprovació de l'acta anterior.
2. Notificació de:
 - a. Aprovació del Pressupost del 1980.
 - b. Escrit de la Delegació Provincial del MOPU sobre residus sòlids.
 - c. Escrit de la Cambra Agrària sobre la proposta d'adquirir uns terrenys a "Sa Comuna".

d. Escrit del Consell sobre la biblioteca municipal.

e. Escrit del Consell sobre el Centre Especial Comarcal d'Inca.

3. Consignacions als membres de la corporació per enguany.
4. Sol·licitud de llicència per a l'instal·lació d'una fusteria presentada pel veí Bernat Bibiloni.
5. Sol·licitud de llicències d'auto-turisme, classe B, presentada per Llorenç Vallcaneras Nicolau.
6. Assumpte referit a la prestació personal i transports.
7. Relació de les despeses de l'Ajuntament de principis d'any fins ara.
8. Donació d'un quartó de terra dels tarongers per a la construcció de l'escola al Ministeri d'Educació.
9. Precs i preguntes.

NOTA...

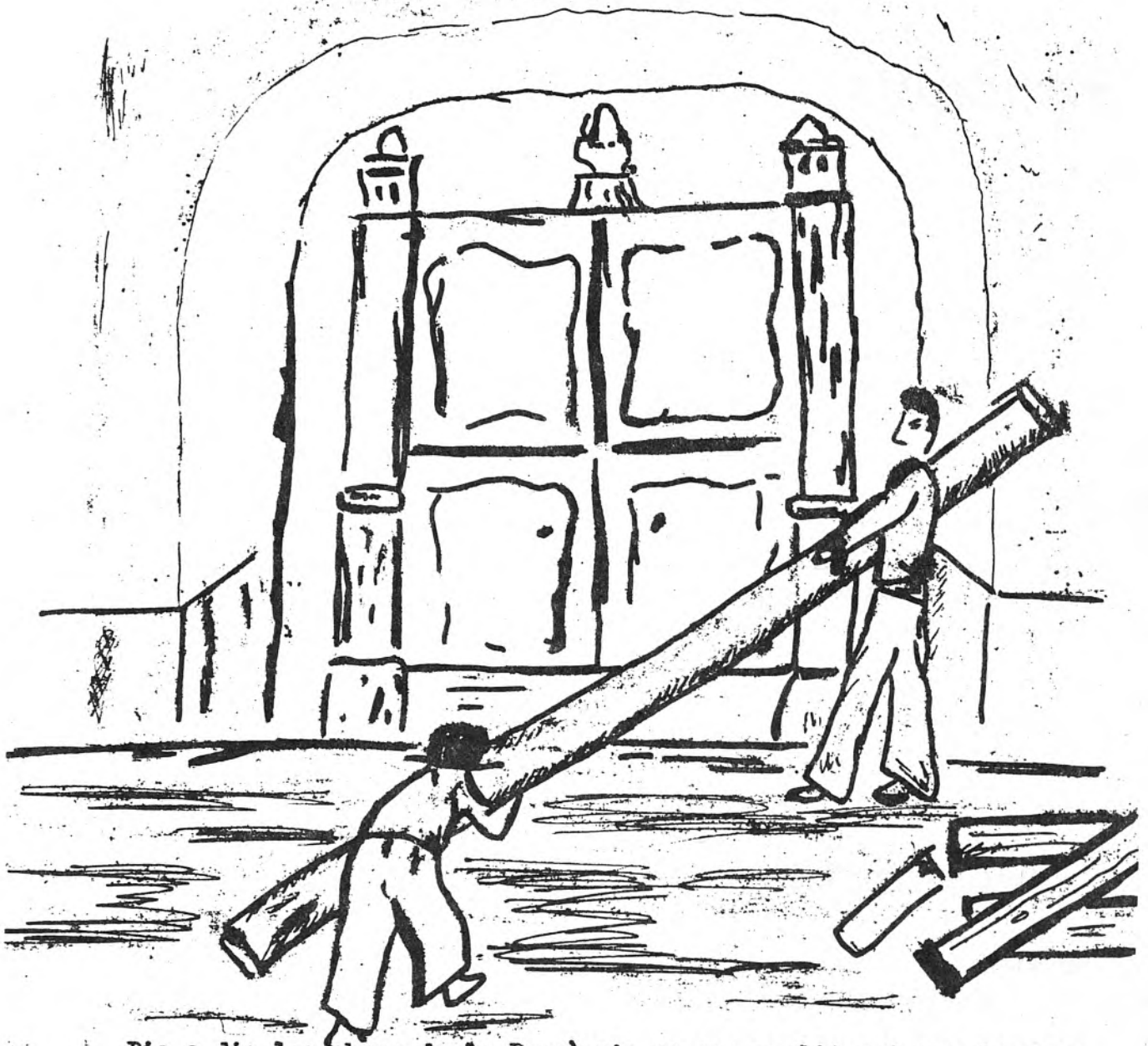
Per a tots els interessats, cada Primer DIVENDRES de mes, l'Ajuntament fa un Ple Ordinari

VOLEM ELS
NOMS DELS

ARA!!!

Dia a dia les obres de la Parròquia es van realitzant una darrera l'altre.

La teulada de la Rectoria i de l'església ja estan acabades, s'ha desenrajolat la capella fonda i enrajolat la del Sagrat Cor i esperam que quan surti la revista, els frontis de la Rectoria donin una nova presència a la Plaça.

Cal assenyalar, com ens mostra el dibuix, el dia 25 de Setembre, en què un bon grup d'homes en menys d'una hora pujaren 40 bigues de ciment armat damunt les voltes i després, tots junts, formant un sol cos, duguérem a lloc la biga de ferro (229 kg.), i és que quan un poble vol, pot moure muntanyes.

Al final de les obres, esperam publicar punt per punt els distints aspectes de tot el que s'ha fet, però ja aprofitam aquesta per agrair la col.laboració que fins ara hem tengut.

DONATIUS: (2ª Relació): 66.100 pts.

(1ª Relació): 514.000 pts. TOTAL: 580.100 pts.

Moltes gràcies

U.D. LLORET

El Lloret ja marxa, per dlorens Coll

El passat dia 29 de Juliol inicià la U.E. Lloret els seus entrenaments amb vistes a la temporada 1980-81, a la qual participarà com un dels 16 components de la Tercera Regional Mallorquina. A les ordres de l'equip està com l'any passat en Josep Colomer Vilar, mes conegut per en "PEP", que en els primers entrenaments ha vist interès i bona voluntat per part dels jugadors i directiva, pel qual se mostra molt optimista de cara a la propera lliga. Esperam que aquests esperançadors principis tenguin un final ple d'èxits i triomfs i que la propera temporada sigui la de la consagració definitiva a Tercera Regional de la U.E. Lloret.

Amb relació a la plantilla cal dir que hi ha poques novetats encara que aquestes siguin importants. Pràcticament són els mateixos jugadors que la temporada passada, a excepció de la baixa de n'Agustí Puigserver Miralles que ha estat fitxat pel C.E. Algaida de 1ª Regional Preferent, desitjam sort a n'Agustí i que triomfi plenament en el seu nou equip. Però la novetat més important de la plantilla és el recent fitxatge per part de la U.E. Lloret de 4 nous jugadors, Joan Antich Llompert, Antoni Oliver Garau i Josep Truyols Campins procedents del Joventut Sallista d'Inca, i Andreu Fiol Payeras procedent del ACYD. F. Búger. Amb la incorporació d'aquests jugadors s'espera que la U.E. Lloret faci un digne paper a la lliga i que se vegi almanco futbol de qualitat que satisfaci als socis i aficionats de l'equip.

La plantilla de la U.E. Lloret, cara a la temporada 1980-81, queda formada aleshores de la següent manera:

- Porters: Joan Gili Niell
Pere Joan Munar Picornell
Andreu Fiol Payeras
- Defenses: Joan Bauça Beltran
Felip Vanrrell Munar
Sebastià Amengual Coll
Joan Font Fontirroig
Arnau Mateu Gelabert
Rafel Costa Amengual
Antoni Coll Real

- Mitjans: Felip Munar Munar
Guillem Moreno Ribas
Jeroni Colom Coll
Antoni Fontirroig Munar
Miquel Coll Munar
Joan Antich Llompert
Gori Balaguer Bestard
- Devantera: Antoni Oliver Garau
Joan Jaume Beltran
Pere Fontirroig Vallcaneras
Antoni Tugores Verdera
Joan Beltran Ribas
Rafel Regis Miralles
Josep TRuyois Campins

Esperam que aquests jugadors ens depa- rin una bona temporada i un bon futbol, des de la Redacció de "ES PI GROS" els hi desitjam sort i molts de gols a favor.

A continuació els hi oferim el calendari de partits que haurà de jugar la U.E. Lloret en el campionat de lliga de Tercera Regional a la Temporada 1980-81, és el següent:

- 28-9-80: Búger-Lloret.
5-10-80: Lloret-Calatrava.
12-10-80: Pla de na Tesa-Lloret.
19-10-80: Lloret-Sencelles.
26-10-80: Bar Pretoria-Lloret.
2-11-80: Lloret-Valldemossa.
9-11-80: Altura-Lloret.
16-11-80: Lloret-Bal. Felanitx.
23-11-80: Cafetín-Lloret.
30-11-80: Lloret-San Jaime.
7-12-80: Lloret-A. Badía Llevant.
14-12-80: Sp. Sóller-Lloret.
21-12-80: Lloret-Acapulco.
11-1-81: Son Gotleu-Lloret.
18-1-81: Lloret-Almudaina.
25-1-81: Lloret-Búger.

1-2-81: Calatrava-Lloret.
 8-2-81: Lloret-Pla de na Tesa.
 15-2-81: Sencelles-Lloret.
 22-2-81: Lloret-Bar Pretoria.
 1-3-81: Valldemossa-Lloret.
 8-3-81: Lloret-Altura.
 19-3-81: Bal. Felanitx-Lloret.
 22-3-81: Lloret-Cafetín.
 29-3-81: San Jaime-Lloret.
 5-4-81: A. Badia Llevant-Lloret.
 12-4-81: Lloret-Sp. Sóller.
 26-4-81: Acapulco-Lloret.
 3-5-81: Lloret-Son Gotleu.
 10-5-81: Almudaina-Lloret.

EL DE TEMPRADA

A la present temporada la U.E. Lloret ja ha disputat varis partits, concretament amb motiu de les Festes Patronals de Sant Domingo, el 10 d'Agost, jugà el primer partit contra el C.E. Mariense. L'alineació del Lloret en aquest partit fou la següent: J. Gili, J. Amengual (S. Amengual), A. Coll, J. Font, R. Costa, (F. Vanrell), A. Fontirroig (M. Coll), G. Balaguer (F. Munar), G. Moreno, R. Regis, J. Jaume (J. Colom), i J. Beltran.

Fou un partit bastant entretingut, malgrat fos amistós, en el qual el Lloret presentà algunes novetats, casos dels juvenils locals J. Amengual i R. Regis. L'emoció del partit radicà en lo indecís que va està el marcador al llarg del partit. Sortí el Lloret massa confiat i segur de les seves possibilitats de victòria. Cometent el greu error de menysprear al contrari, el qual li posà les coses molt difícils en el primer temps, conseguint dos magnífics gols, que posaren nerviosos i intranquils als locals, arribant-se al descans amb un marcador bastant advers (0-2) que feia presumir un resultat encara pitjor; manco mal que en el segon temps, i degut als canvis realitzats per l'entrenador local, les coses s'arreglaren un poc i el Lloret ens oferí un millor futbol a la vegada que dominà ampliament al Mariense. Com a resultat d'aquest domini fou el primer gol del Lloret, conseguit per M. Coll, després d'un tret amb el peu esquerre, que sorprenqué al porter visitant. Continué el Lloret insistint en el seu domini, amb ganes i entrega total dels seus jugadors (malgrat la resaca de les berbenes), i fruit d'això s'aconseguí el segon gol després d'una llarga jugada a l'àrea del Mariense en la qual un defensor vi-

-6- sitant tocà la pilota amb la mà, senyellant l'arbitre (que và tenir una bona actuació) el corresponent penal, que fou transformat per Gori Balaguer al estil Rexach. Aquest gol igualà el partit i l'emoció i dubte del marcador fou indescriptible, el Lloret posà en seris perills a la porteria del Mariense i a punt va està d'aconseguir el gol de la victòria de no esser per la gran actuació del porter visitant, que ho va parà tot. Amb empat a dos s'arribà al final del partit i va tenir que esser la sort dels penals la que decidís el guanyador del partit i del trofeu que es disputava. I els penals s'aliaren a favor del Mariense, no per acerts d'aquests sinó per error dels jugadors locals que no estaren molt afortunats, tal vegada degut al cansanci i al gros esforç realitzat baix una calor insoporable. Pel Lloret tant sols Jeroni Colom conseguí el gol en el seu llançament ja que els altres foren detenguts pel porter visitant, a excepció del llançat per Antoni Coll que sortí fora; els altres jugadors que tiraren pel Lloret foren en M. Coll i en Joan Beltran, essent innecessari el darrer llançament ja que els jugadors del Mariense convertiren tots els seus trets en gol. Victòria, doncs, del Mariense per penals i decepció en els afeccionats locals, que eren molts, pel mal joc realitzat pel seu equip, encara que tenen que comprendre que es tractava del primer partit de pretemporada i que els jugadors havien entrenat molts pocs dies. Esperam que d'aquí a la lliga se millori bastant tant físicament com tècnicament i tàcticament i que la U.E. Lloret faci una bona temporada plena d'èxits i triomfs pels seus colors.

El segon partit jugat per la U.E. Lloret fou el diumenge dia 31 d'Agost, en el camp municipal d'esports de "Sa Comuna", i contre el C.E. Llubí de la 1ª Regional. La presència d'un equip de superior categoria a la del Lloret va fer que si donesen cita molts d'afeccionats, per a veure en acció als nous jugadors del Lloret (que agradaren molt) i les possibilitats que tenia el nostre equip davant un contrari de major envergadura. No va defraudà la U.E. Lloret al rombrós públic assistent, ja que practicà un futbol de bona qualitat amb uns jugadors plens de coratge i esperit de lluita que posaren en seris perills la porteria del C.E. Llubí que sortí un poc massa confiat i molt

segur de les seves possibilitats de victòria que es truncaren degut al bon joc que realitzà al llarg del partit La U.E. Lloret.

Fou un partit molt disputat en el qual la major experiència del Llubí es va veure igualada per la força i valentia del Lloret.

El joc fou molt igualat, de poder a poder, encara que els dos equips tengueren diverses oportunitats de marcar que no es materialitzaren en gol degut a la bona actuació dels dos porters.

La alineació del Lloret fou la següent: A. Fiol(J. Gili), S. Amengual, A. Coll, J. Font, F. Vanrell, A. Fontirroig(G. Moreno), M. Coll(G. Balaguer), J. Antich, A. Oliver, J. Truyols(J. Colom), i J. Beltran(R. Regis).

La actuació del arbitre, Sr. Colomer, fou molt correcta, tallant el joc dur i deixant jugar, mitjançant la llei de l'avantatge, els dos equips.

La igualtat del joc es va veure reflectada en el marcador que assenyalava empat a zero al final del partit. Ens agradà el joc desenvolupat pels dos equips, encara que el Llubí es mostrà amb més idees i amb millor joc que ~~va~~ ~~contrarrestar~~ el Lloret amb una millor preparació física i amb unes majors ganes de jugar i fer les coses bé.

El tercer partit del Lloret es jugà el diumenge dia 7 de Setembre en el Camp Municipal d'Esports de Llubí. Una setmana després d'haver jugat a Lloret aquests dos mateixos equips, es tornaven trobar una altra vegada un davant l'altre, però ara a Llubí, tornant d'aquesta forma el Lloret la visita en aquest equip.

El partit fou exactament igual que el disputat set dies abans a "Sa Comuna". Per una part el Llubí es mostrà més equip que el Lloret, amb millor joc i amb un esquema tècnic molt superior al del seu contrari; i per altra el Lloret fou l'equip que jugà amb més força i amb més ganes damunt el camp. Una altra vegada el Llubí es va confiar massa i jugà amb excessiva tranquil·litat, lo qual proporcionà al Lloret molta serenitat en totes les seves línies i un ritme molt continuat de joc, com també molt equilibrat. La veterania del Llubí no va poder amb la joventut del Lloret, i una altra vegada el resultat final del partit fou d'empat a zero.

La alineació del Lloret en aquest partit fou la següent: J. Gili(P.J. Munar), J. Bauçà(F. Vanrell), A. Coll, J. Font, S.

Amengual, M. Coll, A. Fontirroig(G. Balaguer), J. Antich, A. Oliver, J. Truyols(J. Colom), F. Munar(G. Moreno).

La actuació del arbitre fou del tot correcta, encara que a tres minuts del final va

expulsà injustament a en Sebastià Amengual.

Tots els afeccionats locals que es desplaçaren a Llubí sortiren del camp molt contents i esperençats de cara a la propera lliga, a la qual s'espera que el Lloret faci un bon paper.

El quart partit, i també darrer fins ara, que ha disputat el Lloret a l'actual pretemporada 1980-81, es jugà el passat diumenge dia 14 de Setembre, en el Camp Municipal d'Esports de "Sa Comuna" del nostre poble, i contra el C. E. Sineu; fou un clàssic partit de rivalitat regional, encara que era amistós, entre dos equips que jugaren un regular partit, amb mal joc i poca qualitat futbolística. Per una part el Sineu no va ésser aquell equip tan potent com ens havien indicat, sinó tot el contrari; i per altra el Lloret es va creixer contra els sineuers i va jugà un molt bon partit, practicant un futbol de gran qualitat amb un sistema de joc de gran compenetració entre totes les línies. Fruit d'aquest millor joc va venir el primer i únic gol del partit, a favor del Lloret, conseguit per en Joan Antich, mitjançant un magnífic remate de cap que sorprengué al porter visitant i a tots als afeccionats que hi havia en el camp. Fou un primer temps igualat, en el qual la joventut i rapidesa del Lloret s'imposà a la lentitud i tranquil·litat del Sineu; en el segon temps els lloretans sortiren massa confiats i el Sineu posà en seris parills la porteria del Lloret, no aconseguint el gol del empat gràcies a la bona actuació del porter local. Final del partit, idè, amb victòria del Lloret

damunt el Sineu per 1 a 0.
 Alineació del Lloret: A. Fiol(J. Gili)
S. Amengual, A. Coll, J. Font, F. Van-
 rell, A. Fontirroig, G. Balaguer, J.
 Antich(G. Moreno), A. Oliver, J. Truy-
 ols(J. Colom), i J. Beltran(R. Regis).
 A la segona part també jugà en A. Tu-
 gores en el lloc d'en Gori.
 Per acabar direm que l'actuació del
 arbitre, Sr. Manolo, fou molt bona,
 afavorint un poc al Lloret.

**UN JOC ENTRETENGUT PER JUGAR-LO
 D'ASSEGUT**

Es cerquen quinze imatges i es retal-
 llen (un cotxe, una sabata, un cavall...) i es posa a un lloc no visible de cada una un número que vagi de l'1 al quinze. Es col·loquen totes les imatges retallades en una borsa. Es tapen els ulls al primer participant que només palpant la imatge i el seu perfil ha d'endivinar què és, després es mirarà el número que du la figura davall. El participant que endevini més imatges i obtingui a la vegada més puntuació guanyarà el joc.

Càmbra Agrària

REGIMEN ESPECIAL AGRARIO: COTIZACION POR JORNADAS REALES

INFORMACION PARA EL EMPRESARIO O EMPLEADOR

ALCANCE: Todos los empresarios o empleadores que contraten trabajadores para labores agrarias **vendrán obligados a cotizar por éstos**, cualquiera que sea el número de horas trabajadas.

CARTILLA DEL TRABAJADOR: Toda persona que realice labores agrarias por cuenta de un empleador **debe estar provista** de su Cartilla. No obstante, el hecho de que el trabajador no esté en posesión de la Cartilla o de que en la misma no figuren debidamente cumplimentados los datos identificativos, tanto de la persona que realice labores agrarias como de su empleador, **no exime** a éste de su obligación de cotizar, sin perjuicio de las sanciones a que tales hechos puedan dar lugar.

CUMPLIMENTACION POR EL EMPLEADOR: El empresario al hacer efectivos los salarios correspondientes a las jornadas trabajadas por el titular de la Cartilla, **está obligado** a cumplimentar en la hoja referente al mes y año de la prestación de servicios, el recuadro a tal efecto, que comprende los siguientes datos:

- **Nombre y dos apellidos.** Debe consignarse el nombre y dos apellidos del empleador o el de la «razón social», cuando se trate de un ente jurídico.
- **Número de inscripción en la Seguridad Social o D.N.I.** En tanto no se establezca reglamentariamente la obligación del trámite de inscripción en la Seguridad Social de los empresarios que ocupen trabajadores en labores agrarias, se consignará el número del D.N.I. o del pasaporte o documento que le sustituya, si se trata de un extranjero. En el caso de una «razón social» o persona jurídica, se hará figurar el número del D.N.I. o del pasaporte de su representante legal.
- **Domicilio.** Se debe consignar el que corresponda al empleador en la localidad en que se encuentre la explotación agraria.
- **Fechas.** En forma bien legible debe consignarse el día, mes y año de inicio y cese en el trabajo. La mención de los días trabajados y fechas a que tales días correspondan, no es necesaria cuando se trate de **trabajadores fijos** por tiempo indefinido, debiendo el empresario consignar esta circunstancia, con la expresión «FIJO». Sólo cuando finalice la prestación de servicios, cualquiera que sea la causa, el empresario está obligado a anotar en la Cartilla el número de los días trabajados por aquéllos a su servicio, con su firma o la de su representante.
- **Número de jornadas reales.** Se debe consignar las que efectivamente corresponden.
- **Firma.** Debe firmar el empleador o su representante legal, utilizando la misma firma que emplea en el D.N.I., establecimientos bancarios o de crédito, etc.

EFFECTOS: Las anotaciones de las jornadas reales trabajadas consignadas en la Cartilla, constituirán el **dato básico para acreditar el cumplimiento de los requisitos de habitualidad y medio fundamental de vida** necesarios a efectos de la permanencia en alta del trabajador en el Régimen Especial Agrario. Los empresarios, pues, deben tener en cuenta que ha de existir **exacta correspondencia** entre las certificaciones de las jornadas realmente trabajadas que consignen en la Cartilla de cada trabajador a su servicio y las que declaren para el mismo en las autoliquidaciones modelo C. 1/8.

LIQUIDACION DE LAS CUOTAS: El pago de las cuotas correspondientes a las jornadas reales constituye una obligación del empresario que haya empleado trabajadores en labores agrarias. Las cuotas que resulten de las mencionadas jornadas deben liquidarse e ingresarse por el empresario en documentación conjunta, por mensualidades vencidas, **durante el mes siguiente al de su devengo**. Las cotizaciones que se efectúen fuera de plazo habrán de ingresarse con el recargo por mora legalmente establecido (10 % ó 20 %). Periódicamente una Resolución de la Dirección General de Régimen Económico, que se publica en el B.O.E., **establece el importe de la cuota** para cada uno de los grupos de trabajadores que realicen labores agrarias por cuenta ajena. En las Cámaras Agrarias Locales o Agencias de la Entidad Gestora se puede recabar una más amplia información al respecto.
 En caso de empleadores que posean explotaciones agrarias en distintos términos municipales deben formularse **liquidaciones independientes**, una por cada término municipal, correspondiente al domicilio de cada localidad en que se encuentre la explotación agraria.

INGRESO DE LAS CUOTAS: Para el ingreso de las cuotas ha de emplearse, obligatoriamente, el documento de cotización oficial (modelo C. 1/8), en el que el empleador ha de efectuar su Autoliquidación de Cuota Empresarial Agraria por Jornadas Reales trabajadas en el mes de que se trate. Dicho modelo puede obtenerse gratuitamente, en la respectiva Cámara Agraria Local. La obligación de reflejar en el documento de cotización la relación de todos los trabajadores que presten servicios en una explotación agraria es independiente de la condición de trabajadores por cuenta ajena o por cuenta propia que los mismos ostenten.

La cotización se acredita mediante el documento de cotización (modelo C. 1/8) que, en triplicado ejemplar, ha de presentarse para su ingreso en cualquiera de las Oficinas Recaudadoras de Cuotas existentes (Cajas de Ahorro, Bancos, etc.), que devolverán al empleador o empresario, como justificante único del pago de cuotas, un ejemplar del modelo de cotización debidamente diligenciado.

JUSTIFICANTES DE PAGO: El empresario viene obligado a conservar su ejemplar de documento de cotización a los efectos reglamentarios previstos y de inspección, así como de exhibición y comprobación a petición del trabajador. Otro ejemplar de dicho documento de cotización, a través de la Entidad Gestora, será remitido a la respectiva Cámara Agraria Local, para que en todo momento, los trabajadores puedan efectuar también las oportunas comprobaciones.

FISCALIZACION Y CONTROL: De no existir plena correspondencia entre las anotaciones efectuadas en la Cartilla del Trabajador y las cotizaciones ingresadas por las jornadas reales trabajadas, la Entidad Gestora recabará de la Tesorería Territorial la adopción de las medidas pertinentes para su requerimiento, liquidación y, en su caso, recaudación ejecutiva por la vía de apremio, sin perjuicio de los recargos por mora, costos y sanciones que correspondan.

REGIMEN ESPECIAL AGRARIO: COTIZACION POR JORNADAS REALES INFORMACION PARA EL TRABAJADOR

ALCANCE: Todas y cada una de las jornadas realmente trabajadas por cuenta de un empleador o empresario deben ser cotizadas a la Seguridad Social.

PAGO E INGRESO: El pago de las cuotas es una obligación del empresario que haya empleado trabajadores en labores agrarias y su ingreso debe efectuarse en una Entidad Recaudadora (Banco, Caja de Ahorros, etc.) dentro del mes siguiente a aquél en que se realicen las jornadas.

CARTILLA: Toda persona que realice labores agrarias por cuenta de un empleador debe estar provista de su Cartilla de Trabajador. El derecho y la obligación de poseer la Cartilla alcanza tanto a los trabajadores de alta en el Censo, como a toda persona que no estando afiliada realice, con carácter eventual o temporero, labores agrarias.

OBTENCION Y GRATUIDAD: La Cartilla sirve para justificar las jornadas reales trabajadas debiendo obtenerse de forma gratuita en la Cámara Agraria Local respectiva.

EFFECTOS: La Cartilla es el instrumento fundamental para llevar a cabo la actualización del Censo de Trabajadores del Régimen Especial Agrario, toda vez que las anotaciones de las jornadas trabajadas consignadas en ella constituirán el dato básico para acreditar el cumplimiento de los requisitos de habitualidad y medio fundamental de vida necesarios a efectos de permanencia de alta en el Régimen.

COBERTURA DE SUS DATOS: Los datos de la cabecera de cada una de las hojas de la Cartilla deben ser cubiertos en forma bien legible y preferiblemente en letras mayúsculas. Son los siguientes:

- Nombre y apellidos del trabajador.
- Número de afiliación a la Seguridad Social. Si se desconoce o no se dispone de él se dejará el espacio en blanco.
- Domicilio, consignando también la localidad.
- Grupo de Tarifa. Normalmente será el 8. Dado que existen otros grupos (1, 3, 16 años y 18 años) es aconsejable informarse al respecto en la Cámara Agraria Local.

CUMPLIMENTACION POR EL EMPLEADOR: El empresario al hacer efectivos los salarios correspondientes a las jornadas trabajadas por el titular de la Cartilla, está obligado a instancias del mismo a cumplimentar el recuadro correspondiente a su nombre y apellidos, o en su caso, razón social, número del D.N.I., domicilio, fechas, número de jornadas reales y firma.

ENTREGA Y NOTIFICACION: Mensualmente el trabajador debe entregar en la Cámara Agraria Local las hojas de la Cartilla que contengan las certificaciones de los empresarios o empleadores de las jornadas trabajadas a su servicio durante el mes anterior. Para tener constancia de las hojas entregadas, la Cámara Agraria Local cumplimentará en la hoja final de la Cartilla el recuadro correspondiente al número de jornadas reales acreditadas durante el mes anterior. Este dato sólo tiene validez provisional y su veracidad deberá acreditarse mediante una certificación trimestral de jornadas reales trabajadas que expedirá la Entidad Gestora del Régimen Especial Agrario y que remitirá oportunamente a la respectiva Cámara Agraria Local.

NOTACION Y COMPROBACION: Resulta conveniente que el trabajador conserve nota de los días realmente trabajados en el mes y de los respectivos empleadores, con el fin de efectuar la comprobación de que se ha cotizado debidamente. A tal efecto un ejemplar de las liquidaciones efectuadas por los empresarios o empleadores debe estar a disposición del trabajador afectado en la respectiva Cámara Agraria Local.

Racó per a la poesia

per C.B.B.

Voldria donar a cada paraula la profundidad del meu temps
 i allunyar mil matisos que l'embullen...
 desemboirar, amb llàgrimes, la incapacitat de les lletres,
 donant vida a cada sentiment arrelot...
 Quantes vegades, ferma la ma, angoixat el cor,
 he volgut dir en vertaderes lletres
 la cruessa d'un desengany,
 l'ansia d'una il.lusió...!
 Quantes vegades enginyant mil paraules
 he sentit l'impotència dins mi...!
 Recull la millor poesia com a testimoni amagat,
 la poesia que no arrela un poema
 però la que es colla i es sent,
 aqueixa és, per a mi, la millor poesia...
 Quina vivesa, quina sinceritat...!
 la besada tendra d'una mare...
 l'angoixa d'una llarga nit...
 la mirada satisfeta...
 la il.lusió esperada...
 el pensar, el sentir i l'esperit...
 és el poema silenciós
 que escrit dins l'ombra del paper blanc
 enginya la ma tremolosa...

RACÓ per a la LECTURA

per. C.B.B.

En aquesta ocasió faré referència al llibre-392 a l'ombra de N'Antonio Vicens. És aquesta, una escriptora mallorquina (nascuda a Santany) que ha sabut donar forma a les experiències quotidianes, a les petites coses de cada dia, als detalls més subtils i delicats del quefer diari. En aquest llibre reflecta els problemes, els convis, la imatge omagada i les conseqüències del turisme. En gran part, hi ha referències biogràfiques que va anar recollint dels seus anys de treball a Cala D'Or. Tot, en una prosa clara, senzilla, plena de simplicitat i naturalitat, on cada paraula pareix anar tenyida en certa manera, d'un aire poètic. Ella mateixa diu: "Escriure representa per a mi un acte de llibertat, una lluita en solitari, al cap i a la fi, una manera de realitzar-me".

Considerava que el materialisme dialèctic era un punt donat, un moment determinat del materialisme històric. Dins la llarga cadena de la Història de tots els desenvolupaments i processos que ha sofert, el materialisme dialèctic servia per passar d'un procés a l'altre, bé fent revolució bé pacíficament. La conclusió esmentada per Tomeu i que segons ell havia arribat jo és massa perillosa, com ens recorda el Dr. Wayne W. Dyer: "No hi ha regles ni lleis ni tradicions que es puguin aplicar universalment... ni tan sols aquesta".

Seria absurd negar que aquesta doctrina serveix per explicar èpoques de la Història, a més emprada pels prestigiosos homes que ho han fet. Però jo enfocava aquesta teoria dins un sistema polític-econòmic determinat, com era el marxista-comunista en mig d'un país donat: Rússia. En aquest cas crec que no hi ha dubte: el materialisme històric queda irraconat; i el materialisme dialèctic és un llunyà record d'una època que de cada dia es fa més enfora per quant les llibertats són més i més restringides.

Després venen les comparacions, els estudis, si tan es vol, metòdics, però en el fons queda aquest dubte que encara mantenc: el materialisme dialèctic -com unes baules d'una llarga cadena- ¿és una llei universal necessària per tot moviment i progrés o cal fer una excepció amb els règims comunistes?

Per altra part alab l'ironia i l'humor d'aquell Tomeu quan acaba el seu article que pareix veure passar la corrent des de damunt la vorera. En Tomeu és tot ell un acudit -amb el bon sentit de la paraula, és a dir, un acudit graciós i ben fet.

FELIP MUNAR I MUNAR

LA HIGUERA

Per Mn. Llorenç Vanrell

Cuando era joven me llamaba mucho la atención ver en los bosques, entre matas, pinos y acebuches, otra clase de árboles, como almendros, higueras y otros que no estarían si alguien no los hubiera sembrado.

Luego venía la pregunta: ¿A qué viene que haya esta clase de árboles en los bosques? La respuesta saldrá en otra ocasión, si Dios quiere.

Con motivo de lo que acabo de decir, me es simpático y agradable hablaros de la higuera.

HISTORIA

Es la higuera uno de los árboles conocidos de más antiguo, pues nos habla de él el Génesis, y con el olivo constituía la riqueza de Grecia y de las islas Jónicas, como también de las demás del Mediterráneo, abundando hoy en las costas de España, Italia, Francia y también en las costas africanas.

La vegetación y fructificación de la higuera es continua donde la temperatura media no baja de más de 12º; pero, si desciende, las ramas pierden sus hojas y la vegetación se alejarga y entonces sólo llegan a madurar, al normalizarse la vegetación, los higos situados en la base de las ramas.

VARIETADES

Por la coloración de sus frutos se dividen las variedades de higueras en tres series: blancas, coloradas y negras. Las primeras comprenden las que dan fruto blanquecino, amarillento y verde. Las segundas, las que dan frutos pardo-azulados de diferente intensidad, y las terceras, las de fruto rojo oscuro hasta llegar al negro.

Son numerosas las variedades de higueras que podríamos citar que se cultivan en Francia, Italia y Grecia. Se conocen más de setecientas cincuenta especies de todas las regiones cálidas.

La más ordinaria es originaria de Oriente.

Sólo citaremos las más conocidas de España, pues son también numerosas.

En las Islas Baleares, y sobre todo en Mallorca, existen unas treinta variedades. De sus nombres y características daremos cuenta otro día.

En Canarias se cultiva la higuera de higos blancos rayados muy azucarados; la de higos negros, que producen brevas de sabor muy grato; la llamada bergazotes o cotios y algunas otras de fruto poco grato.

En Valencia, Castellón, Alicante y Mur

Murcia se cultivan la de coll de dama, -
personet, paretjal, cameta, burdit, baco-
ra negra llarga y la sabe a hoja.

En Almería son afamadas las higueras
de Turón y Adra, que dan los higos verda-
les gordos de gran tamaño, tanto, que --
uno de ellos suele pesar 100 gr., muy --
azucarados y de sabor muy exquisito.

En Málaga y Granada, las higueras que
dan los higos verdejos y panetejos y el
cuello de paloma. En Almogía (Málaga) se
crian variedades de castas selectas. Tam-
bién se crian en estas provincias y la
de Almería los jocines, partidores, hi-
gos brevas y martinencos.

En el centro de España, en la provin-
cia de Madrid, se obtiene de sus higue-
ras higos melares, tales como los de las
variedades casta de Oria, santiaguero, -
doñigales, oñigales, franciscanos, cele-
donios o de rey, gabrieles, jaguelos, -

que dan higos para comerlos frescos, y
las variedades pajarero, coines, panete-
ros, perolazos blancos, parduzcos gran-
des y las verdales dan higos para secar.

La higuera se cultiva preferentemente
en Andalucía, Extremadura, Rioja, Ribera
de Navarra, Cataluña y Aragón, y algunos
sitios de Pontevedra y Vizcaya.

En nuestras costas del Mediterráneo,
Andalucía y Extremadura, adquiere la hi-
guera gran desarrollo y rinde grandes --
productos. En las costas dichas, la ve-
getación de la higuera empieza en Abril,
poniéndose la savia en movimiento cuando
la temperatura empieza a ser superior a
8º, madurando las brevas a 14º ó 15º y
los higos a partir de los 18º, según las
variedades.

Encara hi ha molt que eixermar.
A n'el Juny, la faus al puny.

COL-LABORACIONS

EL CÒMIC

per C.B.B.

La imatge que es té avui del còmic
és en certa manera una imatge un tant
equivocada, tal vegada, fou la censura
dels anys de la Dictadura la que va
fer que es consideràs una cosa un tant
infantil i de poca importància.

El còmic neix com a producte dels
interessos comercials de la indústria
periodística norte-americana, cap als
darrers anys del segle passat; al prin-
cipi, semblava tans sols una espècie
de competència entre les grans perso-
nalitats de la premsa neoyorquina. ar-
ribant a esser, avui, un dels mitjans
d'expressió més emprat en la cultura
contemporània.

El paper del còmic, avui per avui,
és molt significatiu. Umpl un gran ro-
cò dins la nostra literatura, compleix
una verdadera funció artística; és un
mitjà eficient d'educació... (a pocs
com a Itàlia i Xina es considera com
a material didàctic per excel·lència),
i, també, ens sumergeix dins un món de
fantasia i ficció. Tal vegada sia aques-
ta la funció més destacable del cò-
mic.

Al nostre segle, quan la tècnica i
la paraula "progrés" han arribat a un
punt de gran importància, quan parei-
xen estancar-se tots els límits del
possible, quan ja quasi no resten tros-
sos de terra verge i sense explotar,
l'home necessita cercar fora de la ter-
ra i girar-se cap a l'univers i l'es-
pai i crear, mitjançant la seva imagi-

nació i la seva fantasia, tot un món
irreal i de ciència ficció. El còmic,
sense dubte, és la resposta fidel d'a-
quest segle, és una resposta al progrés
és comunicació i missatge, per això,
mereix un lloc o destacar dins la nos-
tra literatura.

Nota de la Redacció: Les opinions expressades
en els articles i col.laboracions publicades
dins aquest butlletí, manifesten la forma de
pensar dels seus autors, però no necessaria-
ment la dels que en ell treballam.

Així mateix, feim saber que en aquest butl-
letí hi ha un ESPAI OBERT perquè els lectors
puguin expressar la seva opinió.

La Redacció respectarà la llengua en què
siguin escrits els articles o col.laboracions.

L·LORITÀ EXPRESSA LA TEVA OPINIÓ !!!
COL·LABORADORS HO SOM TOTS !!!

Tots els que vulgueu ajudar econòmicament a
la revista ho podeu fer de la següent manera:

a) Depòsitant els doblers a la Llibreta
d'Estalvi nº 769-41 de "La Caixa de Pensions
per a la Veïdesa i Estalvis".

b) depositant els doblers a la Rectoria.
Cada número costa aproximadament unes 50 pts.

El nostre entorn

per LLEVANT, PONENT i MITJORN

Tothom parla de progrés, però tal vegada només sigui una paraula de diccionari, perquè els qui diuen que han progressat, són els que més s'han estancat ja que només han progressat dins el seu entorn.

La societat ha anat canviant d'acord amb el moment que a dins cada època es viu.

¿Per què fer sempre el que fan els altres?

¿Per què si tenim unes altres idees diuen que no hem evolucionat?

¿Per què discoteca, dona i cotxe?

¿Per què seguir sempre aqueixa rutina?

¿Per què menysprear els qui no estan d'acord amb ells?

¿Per què fer una política de taverna i no dur a terme res positiu?

¿Per què rebutjar la religió i els principis morals degut a aquest progrés?

¿Per què parlà tant de temes intel·lectuals i no tenir en compte els conceptes humans?

¿Per què ésser tan purs i creure's que nosaltres també ho som?

¿Per què passar de tot i fer passar els altres?

¿Per què cercar motius psicològics a tot el que ens enrevolta?

¿Per què cercar la companyia dels amics només quan se necessita?

¿Per què...?

Això tal vegada pareixi que va dirigit a qualcú en concret, però realment no és així, no s'ha pensat en ningú, sinó que aquest qüestionari s'ha fet per fer reflexionar a qualcú.

Encara queda gent que té present conceptes que altres han oblidat, tals com l'amistat.

L'amistat per a qualcú només és una paraula i si els hi demanen el seu significat, no ho saben. Això és causa de molt que han evolucionat.

¿Per què...? ¿Per què...?

¿Per què...? ¿Per què...?

Per què...?

-13-

Diàlegs dins l'ombra del NO-RES (i III)

per FELIP MUNAR

NOTA ACLARATÒRIA

El mes passat, l'article d'en Felip Munar titulat "Diàlegs dins les Fosques del NO-RES (II)" per una equivocació en publicarem la meitat dins l'espai "Racó per a la Poesia", quan el citat article perteneixia al de "Col·laboracions". Demanem disculpes, gràcies.

La Redacció

Apaiçament l'ombra eclipsava el pensament d'aquell home enmig d'una abrumadora claror. Sortí defora i cridà amb totes les seues forces emitint sons que ningú comprenia; se'n adonà que estava tot sol, que a cap persona li importaria el que un embriagat de la vida digués.

Va tenir per uns moments la sensació que estava a dalt d'una muntanya, damunt l'herba verda, enrevoltat d'arbres que aixecaven llurs brassos de cap el cel dins un silenci tenebrós. Es va seure, tancà els ulls i els enfonyà fins el seu cor, i el va llegir: la vida és una carrera desbaratada cap una meta sense fi; la felicitat és trobar una fisiconomia concreta per omplir l'espai interior; l'amor, una línia ascendent d'egoisme; la mort ... una grossa taca negra que no arribà a comprendre.

En aquells moments la ment va desaparèixer de dins el seu ésser i el contemplar per damunt ell. Va veure un cos destruït per l'avarícia, per l'odi, per la incomprensió... per la vida. Aquesta ment no podia ja resistir aquest cos, aquests cossos i intentà anar-se'n. La seua sorpresa més grossa va ser comprovar que a res ni a ningú no li importava que quedàs o fugís. Uns moments de dubte, uns moments de por, uns moments tenebrosos. I el cos quedà un temps allà mateix, in mòbil, a la fosca, a la fosca del no-res, perquè precisament tot per ell tornava ésser això mateix.

FELIP MUNAR I MUNAR

Una de Promeses

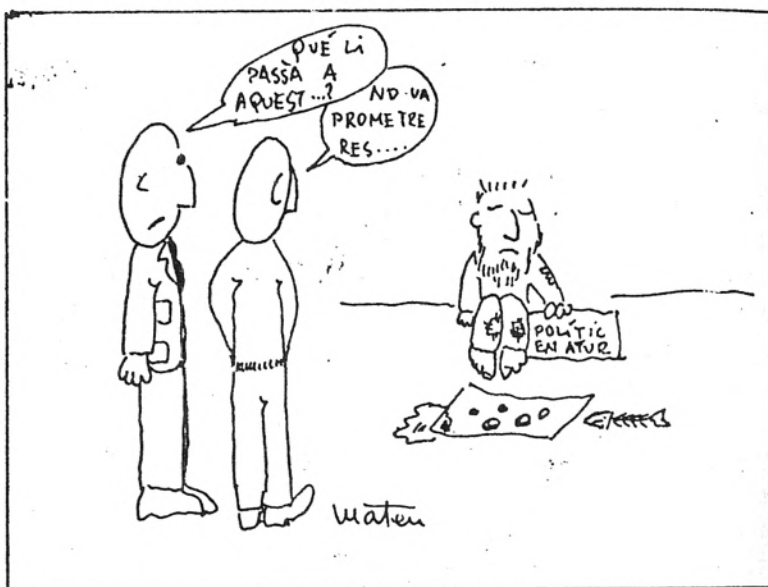
Mateu - 80

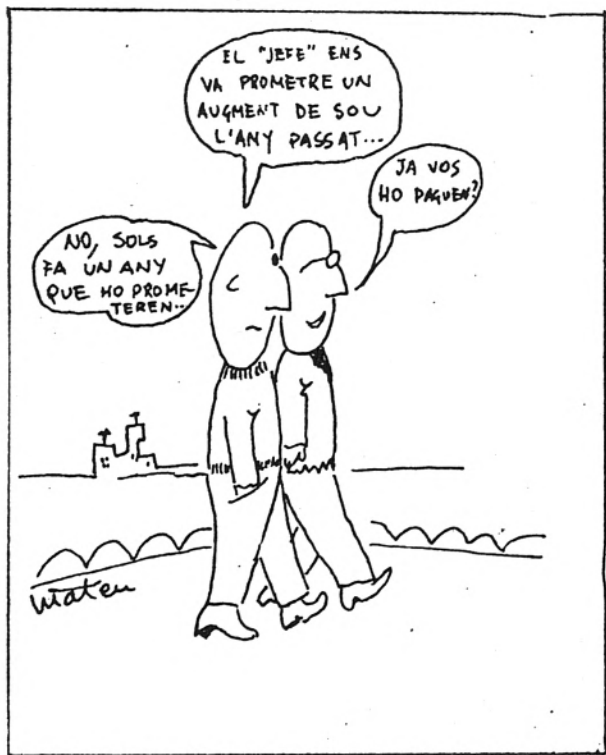
Mateu

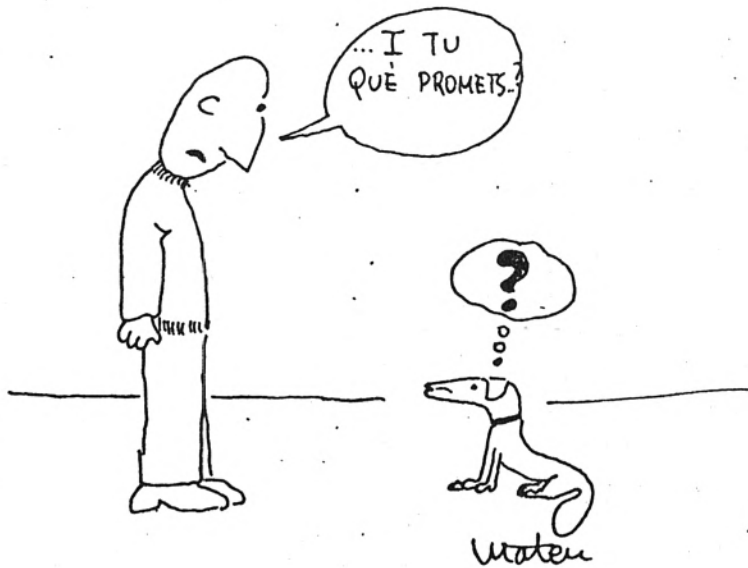
Mateu

Mateu

Mateu

Mateu

Cal anar vius...

per Pau Biliboni

L'estiu ja ha passat i pareix que aquest estat prou calent en sol i notícies. El sol perquè des de que "Sa Monja", Sant Margarida, l'ensengué el 20 de Juliol passat, encara, Sant Bernat, "Es Frare", no l'ha apagat. Però, també, ha estat calent, jo diria, bofegador, en notícies, no sols arran de CA NOSTRA, sinó arran de l'Estat Espanyol i del reste del món; desgraciadament gairebé totes les notícies no han estat i, encara ara, no ho són del tot confortants. Vegem-ho:

A nivell de CA NOSTRA el gran punt de partida per consolidar la nostra nacionalitat com és L'AUTONOMIA, roman molt enfora, bàsicament perquè un partit polític centralista, la U.C.D., continuador del règim franquista (actualment dins la formació governamental del Sr. Suárez) ha sis ministres de procedència franquista entre els quals el Sr. Martín Gili, ministre d'Administració Territorial o sia d'Autonomies) no ha fet altra cosa més que allargar el misteri, com deim per aquí, sense donar cap sortida coherent, dividint encara més l'Estat Espanyol, fent o, millor dit, volguent fer diverses classes d'Autonomies sense tenir cap força moral per saber reconèixer les equivocacions autonòmiques com la del Referendum del passat 28 de Febrer a Andalusia, o la manca de transferències al País Basc o el mateix confusionisme amb l'Estatut de Galícia. Pareix com si el govern de la U.C.D. encara ara no compregués que les Autonomies són un problema polític prou important, tant com l'econòmic, pel manteniment de la democràcia. Paral·lelament al problema autonòmic n'està potebnciant un altre com és el de la no normalització lingüística arran de Països Catalans, treient-se a cretats de Bilingüisme com el de l'any

passat a les Illes i el d'enguany a València sense to ni so com a si estàs jugant a un joc desconegut per a nosaltres, inventant-se llengües com la "Lengua de la Balears" i "La Lengua de València". Manco mal que si Déu ho vol prest tindran una Emisora totalment en CATALÀ que no farà altra cosa sinó "fer país" com fa poc va manifestar un dels capadaventers de Ràdio Mediterrànea (així es dirà l'Emisora), Climent Garau.

Però a CA NOSTRA el problema no solament és l'Autonòmic i el de la normalització del CATALÀ (d'una vegada per a sempre i partint des de l'escola) sinó que a la catena de greus problemes encara n'hi ha més. Hi ha el de la probable entrada de l'Estat Espanyol dins la formació militarista de l'O.T.A.N. per l'any 1981 com fa pocs dies ha manifestat el Sr. Pérez Llorca, Ministre d'affaires Exteriors de l'Estat Espanyol en els U.S.A. amb motiu del discurs que pronuncià a l'Assemblea General de les Nacions Unides; les Illes no volem entrar dins l'O.T.A.N. ni dins cap formació militarista, entre altres coses perquè no ens volem juntar amb ningú que tingui com a objectiu la PAU a través de l'Armament i, a més, perquè som prou conscients de l'estratègia geo-política de les nostres Illes i sabem que formar part d'una Aliança Militarista Internacional com és l'O.T.A.N. només ens pot dur sèries complicacions; ja sabem que els polítics de la dreta ens diuen que no podem estar més temps allunyats de l'Europa de l'O.T.A.N. del M.E.C., però jo dic que veritablement no ens fa cap mena d'enveja pertànyer a Europa si en algun moment està fermats a Europa ens ha de costar el preu de la vida. Volem ésser d'Europa, entre altres coses perquè som d'Europa, però ho volem ésser sempre que ésser d'Europa signifiqui cooperació pel benestar de tots els pobles, pel contrari, no.

I la catena de problemes continua, el greu problema econòmic al qual va lligat el de l'atur segueix sense res

soldre's, cada dia a nivell d'Estat Espanyol hi ha més de 1.200 aturats per la força i mentre el govern de la U.C.D. poques coses fa per començar a arreglar aquest greu assumpte, bé, és vera que des de que està en el poder ha canviat cinc vegades de Govern i darrerament l'únic que pareix que ha aconseguit ha estat solucionar els problemes interns de la coalició de partits anomenada U.C.D. És vera que ha guanyat, a pocs dies la moció de Confiança, però l'ha guanyada per la mateixa diferència de vots quan la moció de Censura del passat Maig, és a dir, segons les previsions, pel Gener o Febrer de l'any 1981 tornarem tenir debat i possiblement Eleccions Generals; junt al problema econòmic hi ha el de la Seguretat Ciutadana que tampoc la U.C.D. no ha reolt hi sense perspectives que ho resolgui.

Per acabar direm que la situació al reste del món és la més greu des de l'any 1945. A Amèrica Llatina, els problemes són acuciants, diverses nacions viven en constant privació de les llibertats fonamentals degut a que estan sotmeses a governs feixistes i dictatorials, recordem entre ells a l'Argentina, l'Uruguay, el Paraguay, el Brasil, Sant Salvador, Xile, etc. on els respectius pobles mantenen una lluita constant per a la seva alliberació total de la "Internacional del Crimen" com deia el "CHE Guevara", potenciada pels U.S.A. en contra dels Drets Humans. I si ens fixem amb l'Orient Mitjà veurem que la desestabilització del Golfo Pèrsic no fa altra cosa sinó complicar encara més aquesta enrarida situació a arrel del món, juntament amb el Marroc i la R.A.S.D. (República Arab Saharaui Democràtica), i dins l'Europa la Vella, amb el plantajament, per primera vegada als països de règim socialista, de reivindicacions per part dels obrers, com el cas de Polònia.

Tan sols, ens manca tenir els ulls ben oberts i no deixar passar cap situa-

ció que ens pugui comprometre's a nivell internacional, perquè així ja l'haurien feta i ja no tendriem remei.

Esperem que més prest que tard aquesta trista situació desaparegui.

EXCLUSIVA

Com atravessà l'Atlàntic en Geroni Brines? **VIII**

Seguimos el viaje, aquella noche el viento era favorable. A la noche siguiente, a las tres de la madrugada, anclábamos en el puerto de Carúpano. Habíamos llegado a la tierra soñada durante tantos meses de navegación, era el 14 de Agosto de 1949, en total, desde el punto de partida habíamos tardado tres meses y ocho días, aunque seguíamos creyendo que toda aquella travesía era un sueño a pesar de, verdaderamente, haber llegado al fin.

Una vez en el Puerto de Carúpano, vino un policía de aduana y desde el muelle nos preguntó quién éramos y nosotros le respondimos. Al cabo de un rato nos condujo a reseñar, después nos volvió al muelle otra vez. Era domingo, mucha gente vino a saludarnos, algunos ofreciéndonos cigarrillos y dinero; no comprendían como en un bote como aquel nuestro hubiésemos podido atravesar el Océano Atlántico.

Pasaban días y más días, sin darnos autorización para poder trabajar, sólo podíamos recorrer el muelle, eso sí nos daban abundante comida. Pasado este tiempo, un noble Señor, llamado German Villaroel Boschetti, de padres franceses, respondiendo por nosotros, logramos que nos autorizaran a salir hasta las seis y media de la tarde. Tiempo después pudimos tener la libertad total para circular a cualquier hora bajo la responsabilidad del citado noble señor.

(CONTINUARÁ)

QUÈ TAL!!!

-17-

per TRES xirimoies

Benvolguts amics. Som un grupet de lloritans que desitjam la continuïtat d'aquesta Revista, que l'apreciam com a orgue informatiu del poble. Però nosaltres creim que un mateix color pot arribar a perjudicar la vista. La correntia va massa de cap una sola i única direcció podent caure - cosa que nosaltres i creim tots els qui dirigeixen la Revista, no voldrien - dins una monotonia decaient.

Sortim a la llum després d'haver pensat molt bé unes declaracions del Director d'aquesta Revista en les quals mencionava les dretes i les esquerres..., nosaltres li volem demanar: és necessària la vinculació a la dreta o a l'esquerra per dir la veritat, per relatar la realitat així tal com és, per dir les coses pel seu nom, per dir que una cosa està ben feta o mal feta...? La resposta és No. Y ens agrada molt que el mateix Director digués que "Es Pi Gros" és independent. Voldriem que ho fos per molts d'anys.

Que ningú no es pensi que el nostre treball serà únicament Criticar, no volem detractar res ni a ningú, sols intentar donar a veure un altre punt de vista el més imparcial que poguem. Malgrat això respectarem l'opinió i la crítica dels altres com a norma de tota Revista i com a pilar de la democràcia, però davant la veritat ningú no ens farà tornar arrera.

Intentarem sortir cada vegada que ho faci la Revista, si l'orgue Director d'aquesta, ens ho permet - suposam que per això no hi ha rà cap mena de pegues -.

Sortim en anonimat per dues raons:

1ª- Volem que es fixi més amb el que deim que no amb qui som.

2ª- Així evitarem falsos comentaris i protagonismes d'idees segons les persones que les diuen.

Demanam un espai al Director que es titularà "Què Tal!", cada mes, i esperant tornar veure'ns en el proper número, es despedeix un grup de lloritans de tots els lectors de "Es Pi Gros".

"QUARTA SETMANA DE CINEMA HISTÒRIC"

Organitzada per "La Caixa" en col·laboració amb el Departament d'Història Moderna i Contemporània de l'Universitat de Ciutat i amb el "Col·lectiu de Cinema", es dura a terme la quarta setmana de cinema històric. Aquestes jornades resulten molt interessants, ja que es projecten pel·lícules de gran qualitat, seleccionades i acompanyades d'exposicions i conferències. A grans traçades el programa és el següent:

Dilluns, dia 13; a les 4 de l'horabaixa tindrà lloc una exposició bibliogràfica referida als temes del cine i la història, organitzada conjuntament amb el Departament de Pedagogia de l'Universitat. El mateix dilluns, hi haurà una conferència a càrrec d'en Roman Gubern sobre "Cinema i Història", i, a les 10,15 de la nit el "Multicines Chaplin", es projectarà la pel·lícula d'en Fred Zinnemann "Un hombre para la eternidad".

Dimarts, dia 14; Està previst un debat sobre la societat anglesa dels segles XVI i XVII que tindrà lloc a la Facultat de Filosofia i Lletres, i, a la nit,

el film (el Chaplin) dirigit per K. Brownloy i A. Mollo titulat "Winstanley".

Dimecres, dia 15; a les 6,30 a la Facultat s'ha previst un debat sobre la problemàtica de Latinoamèrica, il·lustrat amb la projecció de "Viva Zapata" de N'Elia Kazan. A la nit, al "Multicines Chaplin" es podrà veure la pel·lícula "La tortura" de Laurent Heynemann.

Dijous, dia 16; tindrà lloc una taula rodona sobre el tema "Repercussions de la 1ª Guerra Mundial". I, el film previst, a les 10,15, és "Tiro de Gracia", realitzat per Volker Schloendorff.

Divendres, dia 17; es finalitzarà la setmana històrica amb l'exposició del realitzador espanyol, Jaume Camino, sobre el cinema i la guerra civil espanyola, i, acabant amb la projecció de la seva pel·lícula "La vieja memoria".

Esperem que sia un programa interessant per molta gent.

*Totes les pel·lícules de la nit es projectaran al "Multicines Chaplin".

PÀGINA D'HUMOR *per Mateu Fiol.*

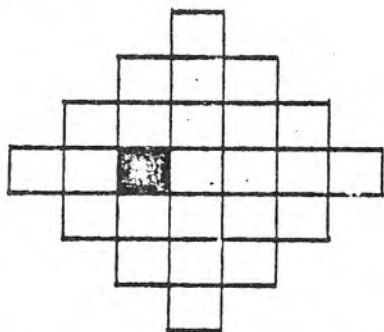
ENGINY:

Quatre espies estan a un bar en companyia d'una rossa. Es primer la convida a te, amb la idea de seduir-la, encara que aquesta sigui més sensible a l'encant del segon, que prova sort xerrant d'es seu cotxo sport. El tercer vol provar el te, ja que mai n'ha begut. Mentre el quart espia intenta vendre el seu cotxo.

El problema consisteix en determinar la nacionalitat de cada un, sapiguent que hi ha un rus, un anglès, un americà i un alemany.

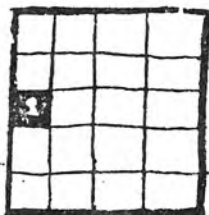
Convé tenir en compte que els espies anglesos i alemanys no viatgen més que en taxi, que els espies americans saben i viuen segons els costums dels anglesos, que els espies rusos detesten les rosses i que són les cinc de s'hora-baixa.

CRUCIGRAMA:

HORIZONTALS: 1-cinc-cents 2-número 3-terreny per edificar 4-gustós---tela emprada per cobrir alguna cosa 5-satèl·lit de la Terra 6-onda 7-consonant
VERTICALS: 1-consonant 2-astre rei 3-melodia---pronom personal 4-dia de la setmana 5- posa saó 6-sigles de l'àcid ribonucleic 7-vocal

CULL UNA TARGETA DE VISITA I COL·LOCALA DE CAIRE A LA LÍNIA DE PUNTS. ARA, MIRA AMB UN CULL ESQUERRE LA GÀBIA I AMB EL DRET EL CONILL I VES A COSTANTE FINS TOCAR AMB EL NAS ES CAIRE DE LA TARGETA I VEUREU COM EL CONILL SE VA AFICANT POC A POC A LA GÀBIA.

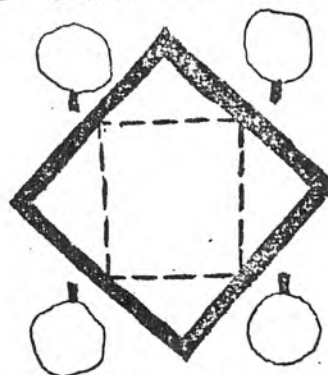
SOLUCIONS AL PASSATEMPS ANTERIOR

NOM	LLINATGE	OFICI	EDAT
GUILLEM	FRAU	ESTUD.	18
PAU	AGUILO	PICAP.	19
JOAN	RAMIS	DEPEN.	24
RAMON	LLINAS	MESTRE	23

CRUCIGRAMA:

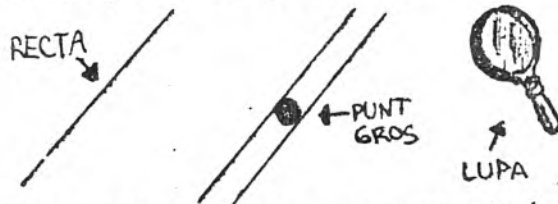
HORIZONTALS: 1-1 2-pèl 3-posar 4-li-mitar 5-saó---s 6-rne 7-a
VERTICALS: 1-1 2-pis 3-pcmar 4-lesiona 5-lat---e 6-ras 7-r

ENGINY:

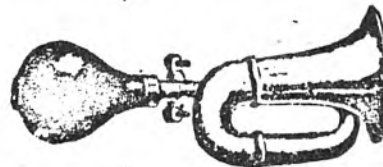

DARRERS DESCOBRIMENTS

Hi ha un teorema que diu que per un punt només se pot traçar una paral·lela a una recta. Però el gran matemàtic lloretà Joan Salvador Papallona ha derribat aquesta teoria amb el seu famós teorema "del punt gros". Es cert: si el punt és gros, se poden traçar dues paral·leles o més, com més gros és el punt més paral·leles se poden traçar. Veiem-ho:

NOTA: Adjuntam lupa, per si alguna persona vol realitzar experiments amb punts més petits que el dibuixat.

Ets capaç de descifrar el que hi ha abaix de les tatratures?

MIBEA

ES

RIBERA

Solució:
Està prohibida

Un empleat que havia rebut cent pesles manco en es sobre d'es seu salari, fou a queixar-se a la caixaera.

Aquesta va mirar en es seus llibres i li diu:

-La setmana passada li pagarem cent pesles de més. ¿Com és que aleshores no se queixà vostès?

-Bé, un error se pot passar per alt però dos ro.

Estaven xerrant dos amics i un li diu a s'altre:

-¿Què va passar ahir quan tornares a ca teva a les dotze d'es vespre?

-Res, sa meva dona me va pegar un cop per cada campanada que donava el rellotge de la plaça.

-Hauràs escarmentat.

-Sí, ara tornaré a la una.

Un "novato" se compra un cotxo amb un flamant ràdio-cassette, i circulant per s'autopista el posa.

De sobte la música s'atura i el locutor diu:

-Hi ha un boig que circula per s'autopista en direcció contrària als demés, alerta!

Al sentir-lo diu el "novato":

-Fotre, un, i cinquanta també.

Un senyor va per un carrer en cotxo quan veu a un pingüí. Aleshores baixa del cotxo, el cull per s'ala i se dirigeix cap a un guàrdia. Aquest quan el veu li diu:

-¿A on va amb un pingüí? El dugui immediatament al zoo.

Després d'una hora, el guàrdia contempla al mateix senyor amb es pingüí i li diu:

-¿Però no li he dit que el dugués al zoo?

-Sí, ja l'hi he duit i li ha agradat molt, ara el duc al cinema.

Estan discutint dos amics de la bordera d'un tercer i de sobte arriba es sord. Aleshores per sortir de dubtes li diu un d'ells:

-Escolta, estàs sord.

Contesta l'altre:

-Sí, com una paret.

Va un passota a un bar i li diu al cambrer:

-¿Escolti, té "celtes" solts?

El cambrer respon:

-No, no en tenim

El dia següent hi torna una altra vegada i li diu el mateix i el cambrer li contesta el mateix.

I així cinc o sis dies, fins que el cambrer, empipat, va i diu al "jefe" el que passa. I el "jefe" li diu:

-Bé, idò vas a s'estanc, compres 3 ó 4 xigarros i quan torni els hi vens.

Al dia següent torna entrar es passota i diu:

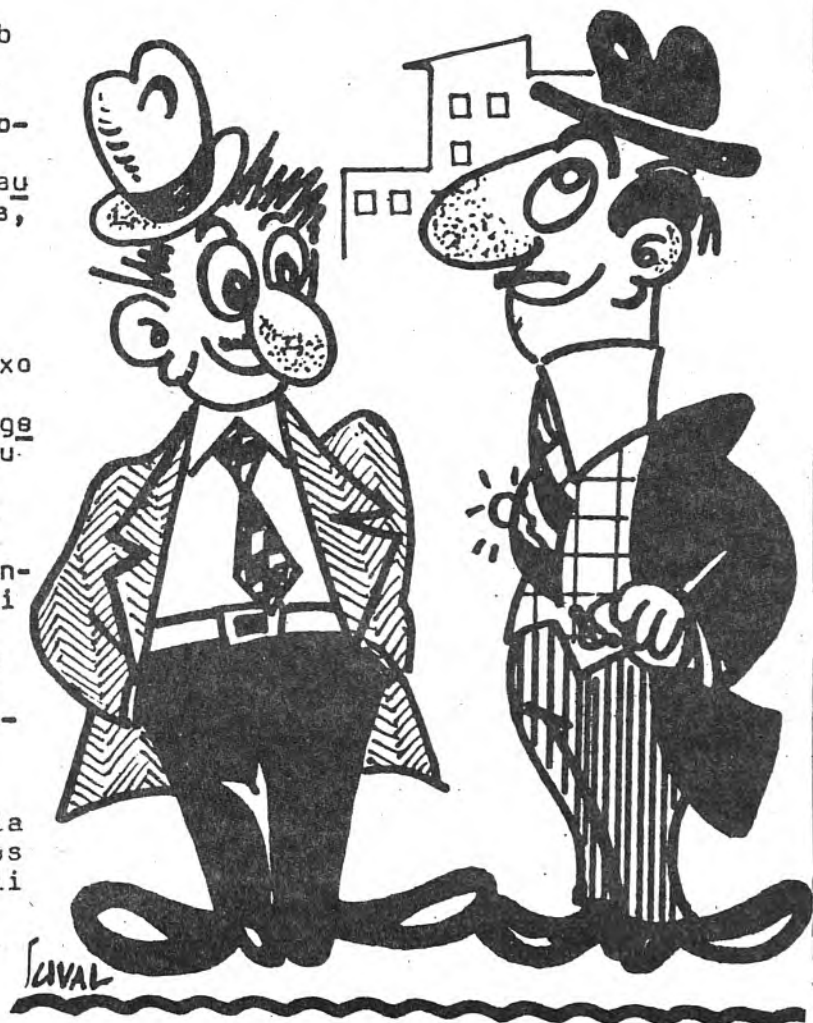
-¿Escolti, tenen "celtes" solts?

I el cambrer diu:

-Sí, avui sí que en tenim. ¿Quants en vol?

I diu es passota:

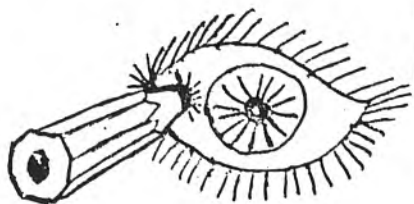
-Me'n dongui vint.

- Según afirma una estadística de cada seis nacimientos ocurre uno en China.
- Eso son tonterías. ¡Yo tengo doce hijos y no ha nacido allí ninguno!

JEROGLIFIC

¿Ems un llapis a s'ull?

Solució
75

SNIFI ME HUELE A
SNIFI CHAMUSQUINA

L'edició d'aquest butlletí ha rebut l'ajuda de:

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"